بررسی وضعیت سلامت روانی و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

محمد شریعتی: * استادیار پژوهش، پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی ایران احمد کفاشی: استادیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران میر فرهاد قلعه بندی:استادیار گروه روانپزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران ابوالفضل فاتح: مربی پژوهش، پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی مهدی عبادی: مربی پژوهش، پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی

فصلنامه پایش سال اول شماره سوم تابستان ۱۳۸۱ صص تاریخ پذیرش مقاله:

چکیده

گزارش اخیر سازمان جهانی بهداشت نشان میدهد که اختلالات روانی حدود ۱۰درصد بالغین جامعه را گرفتار کرده و بروز این اختلالات رو به تزاید است[۱].

اصولاً دانشجویان به دلیل شرایط خاص دانشجویی از جمله دوری از خانواده، وارد شدن به مجموعهای بزرگ و پرتنش، مشکلات اقتصادی، حجم زیاد دروس، رقابتهای فشرده و ۲۰۰۰مستعد از دست دادن سلامت روانی بوده و دانشجویان پزشکی ضمن درگیر بودن با مسایل یادشده، مشکلات خاص خود از جمله (فشارهای روحی و روانی محیط، برخورد با مسایل و مشکلات بیماران، طول مدت تحصیل و عدم برخورداری از آینده شغلی روشن) را نیز دارا هستند و بهنظر می رسد این گروه بیش از سایر دانشجویان در خطر از دست دادن سلامت روانی هستند.

ما درایسن مطالعه که به روش مقطعیی (Cross-Sectional) و با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی 7 سوالی (پرسشنامه سلامت عمومی 7 سوالی (Cross-Sectional) انجام شده است، اقدام به تعیین وضعیت سلامت روانی وعوامل مرتبط با آن (از جمله) (از جمله) انجام شده است، اقدام به تعیین وضعیت تأهل و وضعیت اقتصادی) نمودیم . گروه تحت مطالعه عبارت بودند از 7 نفر 7 مرد و 7 مرد و و شیوع این اختلالات با بین دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران انتخاب شده بودند. شیوع اختلالات روانی در آنان 7 درصد بوده و شیوع این اختلالات با جنس، وضعیت تأهل و وضعیت اقتصادی ارتباط معنی دارداشته است P = (-7)).

این مطالعه نشان داد شیوع اختلالات روانی در دانشجویان پزشکی بیش از سایر افراد جامعه است که احتمال میرود علت این اختلاف شرایط خاص دانشجویان پزشکی باشد.

امید است مطالعات آینده به حل این مشکل کمک نماید.

كليد واژهها: پرسشنامه سلامت عمومي، دانشجويان پزشكي، وضعيت سلامت رواني

تلفن: ۶۴۸۰۸۰۴ نمابر: ۶۴۸۰۸۰۴

E-mail: shariatidm@hotmail.com

^{*} نویسنده اصلی: خیابان انقلاب اسلامی، خیابان فلسطین جنوبی، خیابان وحید نظری، پلاک ۵۱

مقدمه

در ارایه خدمات بهداشتی- درمانی به سه عامل اساسی نیاز داریم که عبارتند از: ۱- نیروی انسانی (Man power) ۲- دستگاهها و ماشین آلات(Machins) و ۳- مواد مصرفی (Materials)

بهاین ترتیب زمانی قادر به ارایه خدمات مفید و مطلوب خواهیم بود که عوامل فوق را با استانداردها و ویژگیهای لازم برای هر خدمت در اختیار داشته و به کار بگیریم.

پزشک در بخش بهداشت و درمان نه تنها یک نیروی انسانی متخصص و ماهر است بلکه در غالب موارد، برنامهریزی، سازماندهی، نظارت و در یک کلام مدیریت این بخش بر عهده او است. بهعلاوه ارتباط دایم با مردم، بهخصوص بیماران و وظیفه درمان آنان، داشتن شرایط، ویژگیها و در نهایت استانداردهای خاصی را طلب می کند.

دانشجویان پزشکی امروز، پزشکان و مدیران فردای بخش بهداشت و درمان خواهند بود و برای داشتن پزشکانی سالم، خلاق و توانمند میبایست از هماکنون به سلامت دانشجویان پزشکی توجه کنیم.

اصولاً دانشجویان به دلیل شرایط خاص دانشجویی از جمله دوری از خانواده، وارد شدن به مجموعهای بزرگ و پرتنش، مشکلات اقتصادی و نداشتن درآمد کافی، حجم زیاد دروس، رقابتهای فشرده و ۲۰۰۰مستعد از دست دادن سلامت روانی بوده و نیازمند دریافت آموزش و مشاوره در این مورد هستند. دانشجویان پزشکی ضمن داشتن مشکلات سایر دانشجویان مصیط مشکلات خاص خود را از جمله فشارهای روحی و روانی محیط (بیمارستان، اورژانس و ۲۰۰۰)، برخورد با مسایل و مشکلات بیماران، طول مدت تحصیل و عدم برخورداری از آینده شغلی روشن، نیز دارند و به همین دلیل به نظر می رسد ایشان بیش از سایر دانشجویان در خطر از دست دادن سلامت روانی هستند.

ما درایین مطالعه ضمن بررسی وضعیت موجود سلامت روانی در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران، عوامل مرتبط با سلامت روانی را نیز مورد مطالعه قرار دادهایم. با نگاهی اجمالی به گزارش سازمان جهانی بهداشت که با مشارکت بیش از ۱۰۰ همکار از سراسر جهان به مدت ۵ سال انجام گرفته در می پابیم که در سال ۲۰۲۰ در مقایسه با سال

۱۹۹۰ بار کلی بیماریها به صورت زیر تغییر میکند: اختلال افسردگی اساسی تک قطبی از مرتبه چهارم به مقام دوم و خودکشی از رتبه هفدهم به رتببه چهاردهم جابهجامی شوند[۲].

گزارش اخیر سازمان جهانی بهداشت نشان می دهد که اختلالات روانی حدود ۱۰درصد بالغین جامعه را گرفتار کرده و تخمین زده می شود حدود ۴۵۰ میلیون نفر در سراسر جهان دچار اختلالات روانی باشند. همچنین دراین گزارش آمده است که خودکشی یکی از سه علت عمده مرگ در بین جمعیت که خودکشی میشود [۱].

از آنجایی که دانشجویان پزشکی به عنوان یکی از نیروهای اصلی بخش بهداشت و درمان در آیندهای نه چندان دور عهدهدار تأمین، حفظ و ارتقای سطح سلامت جامعه خواهند بود، باید بهدقت مورد مراقبت قرار گیرند تا بتوانند در آینده نقش خود را به عنوان یک نیروی متخصص، مدیر و یا حداقل یک درمانگر به خوبی ایفا نمایند.

متأسفانه بروز موارد اختلالات روانی حتی خودکشی در بین ایـن گـروه کـم نـبوده بهطوری که گزارشهای رسمی[۳] و غیر رسمی مؤید این مطلب است.

در یک مطالعه نشان داده شده است که میزان خودکشی پزشکان زن دو برابر زنان هم سن غیرپزشک بوده است که احتمالاً بهدلیل تنشهای ویژه شغل پزشکی است[۴].

همچنین مطالعهای که در سال ۱۳۷۱ بر روی دانشجویان پزشکی در اهواز انجام شد، میزان شیوع افسردگی رادر زنان ۱۰/۴۵ درصد و در مردان ۹/۱ درصد نشان داد[۵].

سیدعباس باقری یزدی و همکاران نیزوضعیت سلامت روانی پذیرفته شدگان ورودی ۷۴-۷۳دانشگاه تهران را بررسی کرده و دریافتند که ۳۰درصد آنان از احساس غمگینی و افسردگی و ۸/۲۶درصد از تحت تنش قرار داشتن رنج می برند[۶].

گودرز عکاشه در سال ۱۳۷۵ در مطالعهای که با عنوان بررسی سلامت روانی دانشجویان ورودی ۷۵ دانشگاه کاشان با استفاده از نسخه ۲۸ سؤالی پرسشنامه سلامت عمومی (۲۸– GHQ) انجام داده، دریافته است که در مجموع 7//درصد از افراد تحت مطالعه به یکی از 7// اختلال: افسردگی اساسی، تطابق، کج خلقی و یا اختلال اضطرابی منتشر مبتلا هستند [۷].

بررسی وضعیت سلامت روانی و ۰۰۰

يث

در طرح ملی بررسی سلامت و بیماری در ایران که در سالهای ۱۳۷۸ اجرا گردیده است، گروه پژوهش ضمن تعیین پایایی و روایی پرسشنامه ۲۸ سؤالی سلامت عمومی اقدام به مطالعه وضعیت سلامت روانی در افراد بالای ۱۵ سال نمودند. نتایج حاصل از اجرای طرح مذکور در کل کشور حاکی از آن است که ۱۴/۹درصد از مردان و ۲۵/۹درصد از زنان و در کل ۱۲درصد از افراد شرکت کننده در طرح، مشکوک به اختلال روانی بودهاند[۸].

Cheung ضمن بررسی مقالات متعدد تأثیر وضعیت تأهل را بر خودکشی مورد بررسی و نقد قرار داده و به موارد زیر که در مقالات منتشر شده قبلی نیز آمده اشاره می کند:

جدایی و طلاق خطر خودکشی را در مردان افزایش میدهد، خطر خودکشی درمردان و زنان غیر متأهل از همتایان متأهل آنان بیشتر گزارش نشده است و مطالعات متعدد نشان دادهاند که بروز اختلالات روانی در اولین سال بعد از بیوهشدن افزایش مییابد و بعد از آن شیوع این اختلالات به حد معمول جامعه برمی گردد.

در نهایت پیشنهاد می کند که مطالعات بر روی تأثیر ازدواج بر خطر خود کشی می بایست به روز در آمده و با روشی بدون سوگرایی انتخاب(Selection bias)مورد ارزیابی قرار گیرد[۹].

در مطالعهای که Benitez و همکاران در مورد شیوع اختلالات روانی در میان دانشجویان پزشکی مدرسه پزشکی دانشگاه Chile انجام دادهاند، آوردهاند که تنش ایجاد شده در این گروه از دانشجویان به علت نیاز به فعالیت بیش از حد فیزیکی، ذهنی و هیجانی، آنان را مستعد ایجاد اختلال روانی خواهد کرد.

آنان با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی ۱۲ سؤالی (GHQ-12) اقدام به سنجش وضعیت سلامت روانی دانشجویان سال اول تا پنجم نمودند که ۶۸ درصد این دانشجویان به طور داوطلبانه در این مطالعه شرکت کردند. نتایج حاصل نشان داد ۴۱ درصد این دانشجویان در خطر ابتلا به اختلالات روانی هستند. همچنین دانشجویان سال اول نمره بالاتری (وضعیت سلامت روانی بدتر) از دانشجویان سال چهارم داشتند (P<-۰/۰۵) ولی بین مردان و زنان تفاوت معنی داری مشاهده نشد (P!).

همچنین در دانشگاه گلاسکو بین سالهای ۱۹۹۷– ۱۹۹۵ با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی یک مطالعه کوهورت بر روی دانـشجویان پزشـکی انجـام گـرفت کـه ۷۰درصـد از دانـشجویان بـهطـور داوطلـبانه در ایـن مطالعـه شرکت کردند. دانشجویان سال اول و سوم نمره بالاتری (وضعیت سلامت روان بدتـر) از سـایرین داشتند ولی تفاوتی بین نمره مردان و زنان و نیز گروههای سنی مختلف دیده نشد.

نمره حاصل از GHQ-12 در دانشجویان با نزدیک شدن به پایان سال تحصیلی افزایش میافت که نگارندگان علت آن را آزمونهای پایان سال تحصیلی ذکر نمودهاند.

در سایر مطالعات که در انگلستان بر روی دانشجویان پزشکی انجام شده بود تفاوتی بین دو جنس دیده نمیشود ولی در این مطالعه دریافتند که وضعیت سلامت روانی خانمها در پایان ترم تحصیلی بیشتر از آقایان تحت تأثیر قرار میگیرد[۱۱].

در مطالعهای که Caplan از دپارتمان روانی Lincoln بر روی پزشکان، مدیران و مشاورین بیمارستانی در بخش بهداشت و درمان در Lincolnshire شمالی با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی (GHQ-28) انجام داد دریافت که نمره حاصل از GHQ در ۴۷ درصد از گروه تحت مطالعه بیش از حد نـرمال بـوده که نـشانگر بـالا بودن سطح تنش در این گـروهها است و نتیجه گیری می کند که میزان تنش، اضطراب و افسردگی در بین کارکنان بخش بهداشت و درمان بالاست و به نظر می رسد این میزان از حد قابل انتظار نیز بیشتر باشد[۱۲].

جامعه پـ ژوهش در ایـن طـرح دانشجویان پزشکی دانشگاه علـوم پزشـکی ایران بوده و نمونه پژوهش عبارت است از تعداد ۴۵۰ نفـر کـه بـا روش نمـونهگیری تصادفی طبقهبندی شده از بـین دانـشجویان مذکـور انـتخاب و از آنـان خواسته شده است نسبت به تکمیل پرسشنامه اقدام نمایند.

با توجه به مطالب فوق روشن است که تنها شرط ورود به این مطالعه این است که فرد دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران بوده و جزء نمونه تصادفی قرار گیرد و تنها معیار حذف فرد از مطالعه عدم تمایل فردی او جهت شرکت در این تحقیق بوده است.

نـوع مطالعـه بررسـی مقطعی (Cross-Sectional) بوده و ابزار پروهش عـبارت بـود از پرسـشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی پـژوهش عـبارت بـود از پرسـشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی ۱۳ سـؤال دیگر که جهت شناسایی وضعیت جمعیتشناختی و عـوامل مرتبط با سلامت روانی به پرسشنامه اضافه شده بود. ما در ایـن طرح برای جلب مشارکت و همکاری گروه تحت مطالعه اقـدام به انتخاب تعدادی پرسشگر از بین همین گروه نمودیم و ضـمن ارایـه آمـوزشهـای لازم از آنان خواستیم که به نمونهها مراجعه و ضمن دعوت جهت شرکت در مطالعه از آنان بخواهند نسبت به تکمیل پرسشنامه اقدام نمایند.

بهاین ترتیب پرسشگران بر طبق الگوی نمونهگیری مشخص شده به نمونهها مراجعه و با ارایه توضیحات لازم پرسشنامه را به آنها تحویل میدادند و هرگاه نمونهها از شرکت در مطالعه و تکمیل پرسشنامه خودداری می کردند سعی می شد با ارایه توضیحاتی در مورد اهداف مطالعه (که در آغاز پرسشنامه نیز قید شده بود) و تأکید بر محرمانه بودن دادهها و عدم نیاز به درج نام، مشارکت آنان جلب شود.

در ضمن در پرسشنامه جایی برای درج کدی Λ رقمی در نظر گرفته شده بود که شرکت کنندگان در صورت تمایل می توانستند کدی به انتخاب خودشان در آنجا نوشته و یکماه بعد وضعیت سلامت خود را از تابلوی اعلانات ، براساس کد مربوطه، دریافت نمایند.

در هر صورت اگر نمونهها از شرکت در مطالعه بهطور قطعی سرباز میزدند از نزدیک ترین فرد به عنوان جایگزین استفاده میشد. در تحلیل آماری که بهوسیله نرم افزار SPSS انجام شد در آغاز اقدام به توصیف نمونهها و مشخصات جمعیت شناسی آنان کرده و سپس نمره حاصل از GHQ - 28 را محاسبه نموده و وضعیت سلامت روانی شرکت کنندگان در مطالعه را تعیین نمودیم و بعد از آن ارتباط آماری بین وضعیت سلامت روانی و

عوامل مختلف از پیش تعیینشده را مورد بررسی قرار دادیم. در این مطالعه به لحاظ رعایت اخلاق پزشکی نحوه جمعآوری دادهها را به ترتیبی طراحی نمودیم که امکان شناسایی فردی را که پرسشامه را تکمیل نموده وجود نداشت.

بافتهها

شرکتکنندگان در مطالعه دامنه سنی ۱۹ تا ۳۶ سال داشته، میانگین سنی این گروه برابر ۲۳ سال با انحراف معیار ۲/۵ سال میباشد. ۸۵/۹ درصد از افراد سن۲۵-۱۹سال داشته، ۴۴/۸ درصد شرکت کنندگان مرد و ۵۵/۲ درصد را زنان تشکیل میدهند. همچنین ۴۰۷ نفر (۸۸/۵ درصد) از شرکت کنندگان مجرد و ۵۳ نفر (۱۱/۵ درصد) متأهل بودند. لازم به توضیح است که ۴ نفر (۱۱/۵ درصد) متأهل بودند. داشته و جزءگروه جدا شدهها بودهاند که به دلیل تعداد اندک و ویژگیهای مشابه گروه مجردین جز آن گروه طبقهبندی ویژگیهای مشابه گروه مجردین جز آن گروه طبقهبندی شدهاند.

وضعیت سلامت روانی نیز براساس نمره حاصل از پرسشنامه GHQ-28 تعیین گردیده است. بدترین حالت در سلامت روانی بیشترین نمره (۲۸) و بهترین حالت کمترین نمره (صفر) را به خود اختصاص میدهند.

از آنجا که نقطه برش در نسخه فارسی این پرسشنامه برابر۶ است، کلیه افرادی که نمره کمتر از ۶ کسب نمایند از نظر وضعیت روانی سالم و کسانی که نمره ۶ یا بیشتر کسب کنند تحت عنوان دارای اختلال روانی طبقهبندی میشوند.

۱۹۶ نفر(۴۲/۶ درصد) از شرکت کنندگان در این مطالعه دارای نمره مساوی یا بیشتر از ۶ بودهاند و لذا دارای اختلال روانی قلمداد می شوند.

در جـدول شماره ۱ برآنيم که ارتباط وضعيت سلامت روانی با وضعيت تأهل را نشان دهيم.

جدول شماره ۱- توزیع فراوانی وضعیت سلامت روانی بر حسب وضعیت تأهل در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

2012	,	» С у	.	<i>J</i> . <i>J</i> . C	3 11	16 11 0.11	•
ع	جم	متأهل		مجرد		اختلال رواني	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
47/8	198	۲۸/۳	۱۵	44/0	١٨١	دارد	
27/4	754	Y 1 / Y	٣٨	۵۵/۵	778	ندارد	
1	48.	1	۵۳	1	۴۰۸	جمع	

Odds Ratio= $\frac{7}{4}$ (95%CI= $\frac{7}{4}$ ($\frac{45}{4}$), $\frac{7}{4}$

در این جدول توزیع فراوانی اختلال روانی برحسب وضعیت تأهل در گروه شرکت کننده آورده شده است. ۴۴/۵ درصد افراد مجرد و ۲۸/۳ درصد افراد متأهل دارای اختلال روانی هستند .(Odds ratio = $\frac{7}{.79}$,95% CI= $\frac{1}{.47}$ - $\frac{7}{.49}$, P= $\frac{.47}{.79}$) ما برای مشاهده تأثیر ازدواج در جنس مرد و زن بهطور جداگانه اقدام به انجام محاسبات و آزمون آماریMantel-Haenszel نمودیم. شیوع اختلالات روانی در مردان مجرد ۳۷/۹ درصد و در مردان متأهل ۳۱ درصد است (Odds ratio=\/\mark, 95%CI=\/\Delta\rangle \-(P>\/\Delta) همین میزان در مورد زنان مجرد و متأهل به ترتیب۴۹/۶۵۲ درصد است (P<٠/٠٢٢ و P<٠/٠٢٢ ما// Odd ratio=۲/۹۴۸ , 95%CI= ۱/۱۳۰-۷/۶۹۵). با ملاحظه جدول شماره ۲ در می یابیم که از کل شرکتکنندگان در این مطالعه ۲۰۶ نفر مرد و ۲۵۴ نفر زن بودندکه شیوع اختلال روانی در بین مردان ۳۶/۹ درصد و در بـــين زنـــان ۴۷/۲ درصـــد بـــه دســت آمـــد .(Odds ratio= \/\foatio= \/\foati

همچنین شیوع اختلال روانی در دانشجویان دورههای فی نیریوپاتولوژی و کیارورزی کمتر (بسه ترتیب ۱۸۴۸درصد و ۱۸۴۸درصد) و در دورههای علوم پایه و کارآموزی بیشتر (به ترتیب ۴۶/۱درصد و ۴۶/۱درصد) است. وضعیت اقتصادی دانشجویان براساس در اختیار داشتن و یا نداشتن امکاناتی از قبیل تلفن همراه، کامپیوتر و اتومبیل شخصی با وزن دهی مناسب محاسبه گردیده است.

همانطور که در جدول شماره ۳ قابل رؤیت است وضعیت اقتصادی در ۴ گروه از خیلی خوب تا بد برحسب جنس آورده شده است.

وضعیت اقتصادی دانشجویان از دیدگاه خودشان نیز مورد بررسی قرار گرفته است و برای مقایسه میزان توافق بین وضعیت اقتصادی براساس شاخص محاسبه شده و اعلام فرد شرکت کننده اقدام به محاسبه ضریب کاپا نمودیم که Kapa = -/۴۳

جدول شماره ۲- توزیع فراوانی اختلال روانی برحسب جنس در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

ع	جمع		زن		مر	جنس
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	اختلال رواني
47/8	198	47/7	17.	٣۶/٩	٧۶	دارد
۵۷/۴	754	۵۲/۸	184	84/1	14.	ندارد
1	45.	١	704	1	۲۰۶	جمع

Odds Ratio= -/96 (%95CI= -/449 --/40.), P<-/-

جدول شماره ۳ - توزیع فراوانی وضعیت سلامت روانی برحسب وضعیت اقتصادی در دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران

اختلال روانی وضعیت اقتصادی	دارد		ندارد		جمع	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
خیلی خوب	٨٢	Δ٢/٨	۲۵	47/7	۵۳	١
خوب	١٧	۶٠	11	٣٩/٣	۲۸	١
متوسط	۶۸	48/4	١١٩	84/8	١٨٧	١
بد	۸۳	47/7	١٠٩	۵۶/۸	198	١

 $\chi^2 = 9/.71$, df= 7.9 < .71

بحث و نتیجهگیری

یافتههای پژوهش به ما نشان میدهد که از تعداد ۴۶۰ نفر شرکتکننده در مطالعه تعداد۱۹۶۶ نفر که برابر۴۲/۶ درصد افراد است، بهدلیل کسب نمره حاصل از پرسشنامه GHQ-28 مساوی یا بالاتر از نقطه برش (Cut of Point) که در نسخه فارسی این پرسشنامه برابر ۶ بوده است[۸] دارای اختلال روانی بودهاند و متأسفانه میزان شیوع این اختلالات در بین گروه تحت مطالعه بیش از سایر افراد جامعه است، بهطوری که نتایج طرح سلامت و بیماری که با استفاده از همین پرسشنامه نسبت به اندازه گیری وضعیت سلامت روانی افراد بالای ۱۵ سال جامعه ایران اقدام نموده شیوع اختلالات روانی را در کل کشور جامعه ایران اقدام نموده شیوع اختلالات روانی را در کل کشور بختیاری با بیشترین شیوع برابر ۱۹۲۱ درصد بهدست آورده است که در استان چهارمحال و بختیاری با بیشترین شیوع برابر ۱۹۲۱ درصد بوده است [۸]. ممکن است بتوانیم دلیل این شیوع بالاتر را در شرایط خاص منی، اجتماعی – اقتصادی، دانشجویی، تنشهای موجود در محیط تحصیل و ۲۰ردیابی نماییم.

البته ممکن است درصدی از این اختلاف شیوع نیز به روش جمعآوری اطلاعات ارتباط داشته باشد، به طوری که پرسشنامه GHQ-28 اصلاً بهصورت خودایفایی طراحی شده و باید فرد شرکت کننده شخصاً پرسشها و گزینههای مربوطه را خوانده و یکی از آنها را انتخاب کند، اما در طرح ملی سلامت و بیماری که افراد بالای ۱۵ سال (اعم از بیسواد و باسواد) را از این نظر بررسی نموده است، پرسشنامه توسط پرسشگران تکمیل گردیده است.

بهنظر می رسد پرسیدن سؤالات، به خصوص در مورد وضعیت سلامت روانی از افراد، می تواند پاسخ آنها را تحت تأثیر قرار دهد چرا که بسیاری از مردم تمایل ندارند مسایل و مشکلات روانی خود را صراحتاً به دیگران اعلام نمایند. همچنین احتمال دارد که برداشت پرسشگران دقیقاً منطبق بر نظر یاسخدهندگان نباشد.

منتظری و همکاران در جریان یک بررسی که توسط پرسشنامه GHQ-12 در سطح کشور انجام دادند، شیوع اختلالات روانی را در افراد شرکت کننده برابر۴۴درصد بهدست آوردند که به عدد بهدست آمده توسط این پژوهش نزدیک است [۱۳]. در مطالعهای دیگرنیز مشخص گردید که ۳۰درصد

پذیرفته شدگان ورودی ۷۴– ۷۳ دانشگاه تهران از احساس غمگینی و افسردگی و 75/4 درصد از آنان از تحت تنش قرار داشتن رنج میبرند[۶].

همچنین نتایج این مطالعه با نتایج کسب شده توسط گودرز عکاشه[۷] قابل مقایسه است، بهطوری که وی شیوع اختلال روانی را در گروه تحت مطالعه خاضر کمتر است. لازم بازهم از شیوع بهدست آمده در مطالعه حاضر کمتر است. لازم به ذکر است هیچکدام از مطالعات فوق الذکر بر روی دانشجویان پزشکی انجام نشده است و ممکن است دلیل این اختلاف شیوع همین باشد. یکی از بهترین مطالعات قابل مقایسه با تحقیق حاضر مطالعهای است که توسط Benitez و همکناران به انجام رسیده است. در آن مطالعه که با استفاده از پرسشنامه 12 - GHQ انجام شده شیوع این اختلالات را ۴۱ پرسشنامه محاسبه نمودهاند که به نتایج مطالعه ما بسیار نزدیک درصد محاسبه نمودهاند که به نتایج مطالعه ما بسیار نزدیک

در مطالعهای که در دانشگاه گلاسکو بین سالهای در مطالعهای که در دانشگاه گلاسکو بین سالها شد ایم ۱۹۹۷ ایجام شد دریافتند که وضعیت سلامت روانی دانشجویان با نزدیک شدن به آزمونهای پایان سال تحصیلی بدتر می شود، پدیدهای که ممکن است مطالعه ما را نیز تحت تأثیر قرار داده باشد، چرا که جمع آوری داده های این مطالعه تقریباً در پایان ترم تحصیلی و زمانی که دانشجویان در گیر امتحانات خود بودهاند انجام شده است و شاید یکی از علل بالا بودن شیوع این اختلالات همین عامل باشد ایدارا ۱۱.

شیوع اختلال روانی در بین مجردین ۴۴/۵ درصد و در بین متاهلین ۲۸/۳ درصد است که این اختلاف شیوع معنیدار بوده متأهلین P = 0.00 (Odds ratio=0.00 (CI=0.00 (P=0.00) و گویای این مطلب است که مجردین در گروه تحت مطالعه بیش از ۲ برابر شانس بیمار بودن را دارند. البته از آنجا که مطالعه مقطعی بوده است صرفاً می توان گفت بین وضعیت سلامت روانی و وضعیت تأهل ارتباط معنیدار وجود دارد. اما وقتی ارتباط بین وضعیت تأهل و سلامت روانی را برحسب جنس مورد مطالعه قرار دادیم، دریافتیم هرچند شیوع اختلالات روانی هم در مردان و هم در زنان مجرد از متأهلین بیشتر است، اما این تفاوت شیوع فقط در گروه زنان معنیدار بود. به طوری که شیوع اختلال روانی شیوع فتلال روانی

بررسی وضعیت سلامت روانی و ۰۰۰

در مردان مجرد ۳۷/۹درصدو در مردان متأهل ۳۱درصد است (۵٪/ P>/۵٪/-۳/۱۴۶)، اما همين (Odds ratio=۱/۳۵۴, 95%CI=٠/۵۸۲-۳/۱۴۶)، اما همين میزان در موردزنان مجرد و متأهل به ترتیب۴۹/۶ و۲۵ درصد است P<-/-۲۲) که نشان (Odds ratio=۲/۹۴۸ ,95%CI,=۱/۱۳۰-۷/۶۹۵) که نشان دهنده معنی دار بودن اختلاف خواهد بود. در منابع مختلف برروی ارتباط وضعیت تأهل و اختلالات روانی تأکید شده بهطوری که Cheung و همكاران درمطالعه خود دريافتند كه عواملي چون بي كاري، تجرد و۰۰۰ با بروز خود کشی ارتباط داشته است. اما نتیجه مطالعه حاضر با نتایج حاصل از مطالعات واز کوئز- بار کوئرو و همکاران(۱۹۸۷)، باقری یزدی و همکاران(۱۳۷۱)، یعقوبی و همکاران(۱۳۷۴)، یالاهنگ و همکاران (۱۳۷۴) و نیز نوربالا و همکاران (۱۳۷۸) [۱۰] مغایر است. بهطوری که در مطالعات ذکر شده، شیوع اختلال روانی در افراد متأهل بیش از مجردین بوده است. احتمال دارد دليل اين تفاوت بارز، اختلاف بين گروههای تحت مطالعه باشد، چرا که هیچکدام از این مطالعات بر روی دانشجویان پزشکی انجام نشده است.

پرژوهش حاضر نیشان داد که میزان شیوع اختلالات روانی در زنان بیش از مردان بوده است. اختلاف بین شیوع در مردان (۳۶/۹ درصد) معندیداراست (۳۶/۹ درصد) و زنان (۴۷/۲ درصد) معندیداراست (Odds ratio=۰/۶۵۳ , 95%CI= ۰/۴۴۹ --۰/۹۵۰ و این یافته با اکثر نتایج پژوهشهای انجام شده در جهان و ایران همخوانی دارد. در مطالعهای که در دانشگاه گلاسکو بین سیوع ایران همخوانی دارد. در مطالعهای که در دانشگاه گلاسکو بین شیوع سالهای ۱۹۹۷–۱۹۹۵ انجام شده با این که اختلافی بین شیوع اختلالات روانی در بین مردان وزنان پیدا نکردند، دریافتند که وضعیت سلامت روانی خانمها در پایان ترم تحصیلی(احتمالاً بهخاطر اثر آزمونهای پایان ترم) بیشتر از آقایان تحت تأثیر قرار می گیرد. شیوع اختلالات روانی در دانشجویان علوم پایه قرار می گیرد. شیوع اختلالات روانی در دانشجویان علوم پایه و در کارورزی ۴۶/۳ درصد است.

شیوع بالای اختلال روانی در دانشجویان علوم پایه می تواند به علت اثر جدید الورود بودن و برخورد با شرایط جدید و ویژه باشد به طوری که در مطالعه دانشگاه گلاسکو که بین سالهای ۱۹۹۷ – ۱۹۹۵ انجام شده شیوع اختلالات روانی در دانشجویان سال اول بالاتر گزارش شده است [۱۵] و کمتر شدن شیوع در دوره فیزیوپاتولوژی را می توان به تغییر نوع، محتوی و همچنین

تفاوت در نحوه ارایه مواد درسی و برگزاری آزمونها دانست و احتمالاً بدتر شدن وضعیت سلامت روانی در دوره کارآموزی می تواند به علت تغییر شرایط تحصیل و ورود به بیمارستان باشد، همچنین می توان گفت تأثیر آزمونهای پایان ترم در دوره کارورزی و فیزیوپاتولوژی بهاندازهای که در سایر دورهها وجود دارد زیاد نمی باشد. با همه این مسایل اختلاف مشاهده شده از نظر آماری معنی دار نبود($\chi^2=4/0$ ۹۸, $\mathrm{df}=7$, $\mathrm{P}>\cdot/\cdot0$). ۵۲/۸ درصد دانشجویان که براساس شاخص ساخته شده از نظر اقتصادی وضعیت خیلی خوب داشته و همچنین، ۶۰ درصد وضعیت اقتصادی خوب، ۳۶/۴ درصد وضعیت اقتصادی متوسط و در نهایت۴۳/۲ درصد افراد وضعیت اقتصادی بد دچار اختلالات روانی بودهاند. کسانی که وضعیت اقتصادی خیلی خوب داشتهاند حداقل دارای تلفن همراه، کامپیوتر و اتومبیل شخصی بودهاند پس چرا وضعیت سلامت روانی خوبی ندارند؟ ایس گروه وضعیت اقتصادی خود را مناسب نمی دانند و شاید به همین دلیل همچنان در تنش قرار دارند. آزمونهای آماری رابطـه معنـــىدارى بــين اخــتلاف شــيوع اخــتلال روانــى در وضعیتهای اقتصادی مختلف براساس شاخص محاسبه شده نـشان مـی دهـند(۲۹ ع.۲۹). امـا ایـن اختلاف شیوع در بین وضعیتهای اقتصادی براساس گزارش خود فرد از نظر آماری معنی دار نیست. ضریب کاپای محاسبه شـده برابـر۰/۰۴۳ نـشاندهنده توافق بسيار ضعيف بين وضعيت اقتصادی محاسبه شده با اظهار نظر فرد در این مورد است.

شیوع اختلالات روانی در گروههای مختلف از نظر اقتصادی دارای اختلاف معنی داری بوده و بین وضعیت سلامت روانی و وضعیت اقتصادی ارتباط معنی داری وجود دارد، به طوری که گروههایی که در بین دانشجویان از وضعیت اقتصادی خیلی خوب، خوب و بد برخوردارند با احتمال بیشتری دارای اختلالات روانی هستند تا افرادی که از نظر وضعیت اقتصادی در حد متوسط قرار دارند.

همچنین نتایج این مطالعه نشان داد افرادی که خود شخصاً وضعیت اقتصادی خود را خیلی خوب می دانند از نظر شیوع اختلالات روانی در مرتبه پایین تری قرار داشته و ۳۶/۲ درصد آنان اختلال دارند، آنان که وضعیت اقتصادی خود را خوب می دانند ۴۰/۶ درصد شیوع اختلالات روانی دارند و آنان که

وضعیت اقتصادی خود را در حد متوسط برآورد کردهاند دارای شیوع برابر 4 درصد هستند (یاد آور می شود یک گروهاندک ۱۸ نفره که وضع اقتصادی خود را بد برآورد کردهاند شیوع اختلال روانی برابر 4 درصد داشتهاند) با این همه آزمونهای آماری(۵٪ 4 4 درصد داشتهاند) با این همه آزمونهای آماری(۵٪ 4 4 5 6 6 7 7 اختلاف معنی داری را در بین این گروهها از نظر شیوع اختلالات روانی نشان نداد.

ازآنجاکه با توجه به نتایج این تحقیق و سایر مطالعات درمی یابیم وضعیت سلامت روان و چگونگی تکوین اختلالات روانی از پیچیدگیهای خاصی برخوردار است و در این مطالعه نشان داده شد که حداقل با وضعیت تأهل، جنس و وضعیت اقتصادی ارتباط معنی داری دارد، می بایست در مطالعات آتی با در نظر گرفتن عوامل بیشتر و گستردگی بیشتر نسبت به انجام مطالعه در این زمینه اقدام شود، چرا که ما در این مطالعه فقط دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران را تحت بررسی قرار دادیم و شاید اگر کل دانشجویان پزشکی دانشگاههای قبران را مطالعه می نمودیم به نتایج بهتری دست می یافتیم.

یقیناً انجام مطالعات به صورت کوهورت (آینده نگر) کمک بیشتری در کشف عوامل مرتبط و موثر بر سلامت روانی به ما خواهند نمود.

نتیجه نه چندان دور از انتظار اما نگران کننده این مطالعه حاکی از شیوع بالای اختلال روانی در بین دانشجویان پزشکی است، چرا که شیوع ۴۲/۶ درصد بسیار قابل توجه بوده و توجه بیش از پیش مسئولین و محققین را در این زمینه طلب می کند تا با تغییر عوامل شناخته شده مؤثر بر وضعیت سلامت روانی نسبت به بهبود وضعیت اقدام کنند.

در نهایت اگر بخواهیم با رویکرد اجتماعی به این مشکل نگاه کنیم میبایست ضمن فراهم کردن امکان مشاوره پیشگیری و درمان این افراد، شرایط وجود حاکم بر محیطهای آموزشی و حتی جامعه را بوسیله ارگانهای ذیربط به نوعی تغییر دهیم که نه تنها باعث بروز مشکلات روانی در افراد نشود بلکه آنان را در مقابل بروز چنین اختلالاتی محافظت نماید.

- 1- http://www.wfinh.org/Newsletter/n1014/projatlas.html محمد كاظم، باقرىيزدى عباس، ياسمى ۲ نوربالا احمدعلى، محمد كاظم، باقرىيزدى عباس، ياسمى محمدتقى، نگاهى بر سيماى سلامت روان، مؤلف، تهران، ۱۳۸۰، محمدتقى، نگاهى بر سيماى سلامت روان، مؤلف، تهران، 3- http://www.ISNAgency.com
- **4-** K Hawton, A Gelements, C sakarovitch, S Simkin, J J Deeks. Suicide in doctors: a study of risk according to gender, seniority and speciality in medical practitioners in England and Wales, 1979-1995. Journal of Epidemioligy and Community Health2001; 55: 296-300

 ۵- احمدی جمشید، میزان افسردگی در دانشجویان پزشکی، اندیشه و رفتار۱۳۷۴، ۴، ۱۲-۶

۹- باقری یزدی عباس، بوالهری جعفر، پیروی حمید، بررسی وضعیت سلامت روانی دانشجویان ورودی ۷۳-۷۴ دانشگاه
تهران، اندیشه و رفتار ۱۳۷۴، ۴، ۳۹-۳۹

V– عکاشه گودرز، بررسی سلامت روانی دانشجویان ورودی سال ۱۹-۱۳۷۹،۲۰،۱۶ کاشان، اندیشه و رفتار۱۳۷۹،۲۰،۱۶ سال <math>**۸**– نوربالا احمدعلی، محمد کاظم، طرح ملی بررسی سلامت و بیماری در ایران، مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ۱۳۷۸

منابع

- **9-** YB Cheung, Paul SF Yip. Mariyal status and suicide: some common methodological problems. Journal of Epidemioligy and Community Health2000; 54: 878-80
- **10-** Benitez C, Quintero J, Torres R. Prevalance of risk for mental disorders among undergraduate medical students at the medical school of the Catholic University of Chile. Revista Medical du Chile2000; 129: 173-8
- **11-** Morrison JM, Moffat KJ. More on medical students stress. Medical Education2001; 35: 617-18
- **12-** RP Caplan. Stress, anxiety and depression in hospital consultants, general practitioners and senior health managers. British Medical Journal1994; 309: 1261-63

1۳- منتظری علی، شریعتی محمد، حریرچی امیرمحمود، گرمارودی غلامرضا، عبادی مهدی، بررسی وضعیت کیفیت زندگی و سلامت روانی در جوانان ایرانی، طرح پژوهشی، پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی، تهران، ۱۳۸۰